

[Indenrigsministeren.]

kan føres videre. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om, hvorvidt der på forhånd skulle kunne gives noget positivt tilsagn i denne forbindelse. Jeg har bemærket det ærede medlem hr. Poul Nilssons udtalelse, og jeg forstod også, at det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen havde bemærket den, men lad os nu prøve at se på problemet og på grundlaget, om der egentlig kan blive tale om en anden fordeling af de 300 millioner, eller der kan blive tale om, hvad man naturligvis i første række ønsker, et særligt tilskud til dækning af udgifter som følge af de særlig vanskelige forhold, som gør sig gældende ikke blot i Københavns amt, men også ved andre sygehuse. Jeg vil gerne være med til at diskutere det problem under det udvalgsarbejde, der må komme.

I øvrigt skal jeg ikke gå nærmere ind på alle disse mindre problemer, som blev taget op under debatten her, og heller ikke på det noget større problem, som det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen rejste, nemlig om man helt skulle gå over til vederlagsfri behandling på vore sygehuse. Jeg mener, det er et meget stort problem, ja, bevares, udvalget har vel så god tid, at det også kan prøve at kigge på det, men det ville være meget vidtrækkende, hvis vi skulle foretage et sådant skridt nu. Udviklingen har betydet, at de fleste mennesker i hvert fald regner med, at sygehusbehandlingen er nogenlunde gratis, men om vi så skal til på længere sigt at lægge udgiftsfordelingen om — det er faktisk det, det drejer sig om: om sygekasserne skal være helt fri for disse udgifter og de skal lægges over på amter og kommuner, eller man helt og holdent kan lægge dem over på staten. Det er problemer, der faktisk ligger uden for det, vi egentlig kan nå at forhandle igennem ved behandlingen af et lovforslag som dette.

Jeg har også lige en bemærkning til det ærede medlem hr. Rimstad, der ikke var tilfreds med, at vi under tilskudsfordelingen ikke tager hensyn til de udgifter, som amtskommuner og købstæder har til forrentning

og amortisation af de lån eller udgifter, man pådrager sig ved sygehusbyggeri. Hele det problem har været meget grundigt behandlet, også i sygehusrådet, specielt også forud for denne lovgivning, men jeg tror ikke, at det blot er et problem, om man ad politisk vej kunne blive enig om at få taget sådanne udgifter med. Jeg tror, der ligger et mindst lige så stort teknisk problem; det kan jeg forstå på de forhandlinger, man har ført i sygehusrådet, både i beregningen af, hvilke beløb der skal afskrives på, og i afgørelsen af, hvilke beløb der skal forventes; man har i hvert fald ikke kunnet finde nogen udvej, som man har kunnet foreslå ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Jeg finder det rimeligt, at de mindre spørgsmål, der er fremført i dag, bliver nærmere behandlet under det udvalgsarbejde, som må forventes at komme efter lovforslagets første behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Poul Nilsson: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtages dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Poul Thomsen har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Godkender undervisningsministeren den ensidige orientering i den på foranledning af undervisningsministeriets læseplansudvalg udgivne lærebog „Ungdom i erhverv“?“

Medlem af folketinget Else-Merete Ross har meddelt mig, at hun ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål: